

המעשה הוא העיקר

הושענא רבה

להוסיף בשמחת בית השואבה אפי' שיש עוד עבודות בליל וביום זה

א. יש להמשיך ולהוסיף עוד יותר בשמחת בית השואבה, אשר, עם היות שישנם עוד כמה עבודות בלילה ויום זה, הן בתורה, הן בעבודה והן בגמילות חסדים, הרי, גם ב"רגע כמימרא" בכחו של יהודי להכניס "עולם ומלואו".¹

מחלקים תפוח מתוק בדבש

ב. כפי שהסדר הי' פעם, הגבאים היו מחלקים תפוח מתוק [בדבש] לאלה שאמרו תהלים, ובשייכות לאמירת התהלים, ואכילת התפוח היתה - או מיד בסוכה כיון שגם אמירת התהלים היתה מלכתחילה בסוכה, ובאם לא, הרי (על כל פנים) היתה מיד ההחלטה שאכילתו תהי' בזמן שיוכלו לאכול מחוץ לסוכה, אם עד אז לא תמצא סוכה.²

עבודות היום היא בנוסף בזיכוי ישראל במבצע ד' מינים וכו'

ג. עבודת היום - [ש]היא באופן של "רבה" ריבוי עניני עבודה, ומהם: אמירת כל "משנה תורה" וכל ספר תהלים בליל הושענא רבה, כמנהג ישראל (תורה היא).³

ד. נוסף על הענינים שבכל ימי הסוכות, תפלה ולימוד התורה (בהוספה על כל השנה) כו', וזיכוי בני ישראל במבצע ד' מינים במשך כל היום כולו, שגם בענינים אלה צריכה להיות השתדלות יתירה מצד מעלת היום, שבו מקבלים "פתקא טבא" ("א גוטן קוויטל" - כלשון העולם).⁴

בודאי יש הכוחות שבזמן מועט יפעל כל ענין בשלימות

ה. אף שכל ענינים אלה דורשים משך זמן בכמות, נוסף על איכות הזמן - מתוך שימת לב, ובפרט בשייכות לתפלה (תוכן ההושענות) שהיא באופן של ביטול והתחברות להקדוש ברוך הוא, - הרי בודאי שהקדוש ברוך הוא נותן הכחות הדרושים שבזמן מועט בכמות יפעלו כל ענין וענין בשלימות.⁵

זאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ'ח ואילן, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) משיחת ליל הושענא רבה תש"ג - התועודיות ע' 194: "היינו, שגם עניני הקדושה שבזמן רגיל (אפילו בימים שלפני זה בשנה זו עצמה) נעשים במשך ריבוי זמן, נעשים באופן ש"לא יעכבן כהרף עין", ברגע כמימרא, "בשעתא דחא וברגע דחא".

(2) ליל הושענא רבא תש"ב - שיחות קודש ע' 180. ראה שיחת ליל ה' חג הסוכות תשמ"ט - התועודיות ע' 161: "...ממנהג בליל הושענא רבה, שמחברים משנה תורה עם ספר תהלים, ללא הפסק ביניהם (אף שבכמה קהילות בישראל נוהגין להפסיק ביניהם באכילת תפוח מתוק בדבש)". ושם הערה 44: "אבל, בכל" מקומות לא קיימו מנהג זה (מסיבות שונות), ובפרט בחב"ד - שנזכרים ומחמירים ביותר שלא לטעום שום דבר מחוץ לסוכה, ולכן נמנעים מקיום המנהג דאכילת תפוח בין משנה תורה לתהלים, מפני גודל התיירא דציבורא שביציאה מביה"כ (עם ספרי התהלים) לסוכה כו', ובפרט כשאין סוכה גדולה כו' ש"כ ישראל" שנמצאים בביה"כ"ס זה יכולים להכנס בה. ויש להוסיף (ע"ד החיות) - שהולקות התפוחים שייכת לגבאים דביה"כ"ס, ואם יצטרכו לצאת לסוכה, הרי, מצד הענין ד"משנה מקום משנה מזל", יש לבחון המזל דכל מתפללי ביה"כ"ס ולמצוא נבאי מיוחד הראוי לסוכה, שהרי יתכן שהגבאי הראוי לסוכה הוא בודק לא אותו גבאי הראוי לביה"כ"ס וכו'".

(3) התועודיות תש"א ע' 148.

(4) "הערה 297: "גם אלה שנמצאים ב"עולם" מלשון העלם (והסתה) אשר, מבלי הבט על הנהגתם בימים שלפני, הרי, בידעם (ע"פ הלוח) שיום זה הוא "הושענא רבא" שבו מקבלים "פתקא טבא", משתדלים לעסוק בעניני היום".

(5) התועודיות תש"א ע' 148-9.

(6) התועודיות תש"א ע' 149: "ועד באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, רב"ו (לאמתית), כפי שרואים במוחש שכאשר רוצים באמת, יכולים ברגע אחד לישות להפוך ולהעלות (עד לעילוי שבאיני-עוד) כמה שעות שלפני, ועאל"כ בב' רגעים, ועד לג' רגעים - בתלת זמני חזקה".

שמיני עצרת ושמחת תורה

לחיים קודם הקפות

א. כיון שעומדים ללכת ל"הקפות" - הרי, אף על פי שצריך להיות זהירות מיוחדת בנוגע לאחיזת הספר תורה בעת ההקפות, מכל מקום, ראוי ונכון שיאמרו "לחיים", ולחיים גדול...⁷

שמחה וריקודים בלי הגבלות

ב. כשמסיימים כל התורה כולה, [זו] שמחה הכי גדולה, שמקיפה ומאחדת את כל בני ישראל, האנשים והנשים והטף (כמנהג ישראל להביא ל"הקפות" גם את התינוקות [כמו לקריאת עשרת הדברות]).⁸

ג. מנהג ישראל שהשמחה דשמחת תורה גדולה יותר מהשמחה דסוכות ושמיני עצרת, עד כדי כך שרוקדים גם ברשות הרבים (ובאופן "אז די גאס אליין טאנצט מיט"), אפילו בעיר שאין רובה ישראל, ועל אחת כמה וכמה בשכונה ועיר שרובה ישראל.⁹

ד. ופשיטא, שאין צריך לשלול שהשמחה והריקודים לא יהיו באופן שרוקד בגלל שמכריחים אותו לרקוד, ובלית ברירה רוקד בנחת ובמתינות כו'. "עקב בצד גודל", כי אם, ששמח ורוקד מרצונו הטוב.¹⁰

ה. שמחת תורה הוא ענין בפני עצמו (לא רק המשך לימים שלפניו), שהשמחה שבו היא באין-ערוך לגבי השמחה בימים שלפני זה. ומזה מובן גם בנוגע ליום שמחת תורה עצמו, שכל רגע שבו הוא ענין בפני עצמו, שבו צריך להוסיף בענין השמחה עד להוספה שבאין-ערוך.¹¹

ו. בדורנו זה מיתוסף לגבי כל הדורות שלפני זה, ובדורנו גופא - בשנים הכי אחרונות במיוחד - שגם השמחה דשמיני עצרת היא באופן דפריצת כל המדידות והגבלות ממש!!¹²

כולם לתהלוכה

ז. [הנ"ל הוא] בפרט שמקשרים זאת עם היציאה לתהלוכות, גם מלשון הליכה והוספה "מחיל אל חיל". וכפי שהלכו גם בשנה זו לכמה וכמה מקומות, על כל פנים לג' מקומות, ושם שימחו רבים מישראל.¹³

(7) משיחת ליל שמחת תורה תש"ג - התועודיות ע' 220.

(8) ש"פ האזינו ל'ג תשרי תשמ"ט - התועודיות ע' 87 והערה 49 שם. ראה שיחת ליל שמחת תורה תש"א - התועודיות ע' 173: "ושמחה זו נמשכת וחודרת בכא"א מישראל, בכל מציאותו, עד לעקב שבוגל, שעל ידו נעשה הריקוד בגלים בשוה אצל כל בני, למגדול ועד קטן, האנשים והנשים (בעזרת נשים), וכן ה"חן, קטנים וקטנות, [ל"ק אדמ"ר שליט"א הביט לכיוון ילדה קטנה, ואמר:] כולל גם לידה קטנה שזכתה שהביאה בין האנשים, כדי להורות "דוגמא חי" גם לאנשים בעלי זקן-שיבה בנוגע לאופן השמחה והשירה כו' - כל זמן שלא שייך אצלה הענין "דחור באשה" (להיותה פחות מגיל שלש שנים וכו') ויכיר שהיא צנועה נאה וחסדה וכו'".

(9) משיחת ש"פ ויך שבת שובה ו' תשרי תשמ"ט - התועודיות ע' 48. וראה שיחת ליל שמחת תורה תשמ"ח - התועודיות ע' 306-7: "בעמדת בליל שמחת תורה קודם הקפות - יש לעורר ולהדגיש ע"ד גודל מעלת השמחה והריקודים עם הס'ת בעת ההקפות, שצ"ל שמחה גדולה ביותר, יותר מהשמחה דשבעת ימי הסוכות, ויותר מהשמחה דשמיני, עד לטמחה שלמעלה ממדידה והגבלה". וראה הענין הישועה תש"א - הערה 32: "ולכן השמחה דשמחת היא באופן נעלה יותר מהשמחה דשמיני ושבעת ימי הסוכות, ועד שמצינו בהנהגת רבותינו נשיאנו שבשמע"צ היו מסוגרים בעצמם ("פארשלאסן אין זיך און פאר זיך") יותר מאשר שבעת ימי הסוכות (אף שצ"פ הכלל "מעלין בקודש" צ"ל הוספה בהשמחה) כדי להדגיש יותר מעלת השמחה דשמחת".

(10) ליל שמחת תורה תשמ"ח - התועודיות ע' 307: "בזוה גופא - לא רק שרוצה לצאת ידי חובתו, ובלשון הגמרא "פרוש מה חובתי ואעשה" (למודני מה עלי לעשות ואעשה), כי אם, שמחה וריקודים מתוך חיות והתלהבות כו' עד לשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה, כולל - למעלה ממדידה והגבלה הדבנה והשגה כו', שמחה שמצד העצם ממש".

(11) משיחת יום שמחת תורה תשמ"ט - התועודיות ע' 226-7: "בעמדתו בסימוני של שמחת... יכול מישוה לחשוב שאין עוד מה להוסיף בענין השמחה, לאחרי שכבר היתה השמחה בשלימותה... במשך כל שבעת ימי הסוכות ושמיני ורובו של שמחת. ועל זה אומרים לו: שמחת הרע בפ"ע וכו' [כנפנים]. ומכיון שכן, הרי, גם כשמציאים בסימוני של שמחת, צריך לדעת שאין זו סיוע בלבד, אלא גם ענין בפני עצמו, ולכן, יש להוסיף עוד יותר בענין השמחה, והוספה לבני השמחה דשבעת ימי הסוכות, שמע"צ ורובו של שמחת, עד לשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה לגמרי. וביחד עם גודל מעלת השמחה למעלה מכל מדידה והגבלה - יש להמשיך עילוי זה על כל השנה כולה, כשיוצאים לעבודה בעיני העולם, כאמור, לגלות בהם את מציאותם האמתית, ש"לא נמצאו אלא מאמתת המצא".

(12) יום שמחת תורה תש"ב - שיחות קודש ע' 206.

(13) יום שמחת תורה תש"ב - שיחות קודש ע' 210: "שבדור האחרון במיוחד, פעלו וחיידו (האט מען אופגעטאן) שכבר בשמיני עצרת נמצאים בשמחה גדולה ביותר.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימינו נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימינו נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. ז. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר ר' אמיני וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחי ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ח. לפני הקפות מכריזים [הפסוק] "אתה הראת לדעת כי הוי' הוא האלקים", ונבחרו"ל] ג' פעמים (כמנהג חב"ד), ככל ג' הפעמים הקפות¹⁴, כליל שמיני עצרת, כליל וכיום שמחת תורה¹⁵.

ט. [לאחרי אתה הראת] מסיימים¹⁶ "אב הרחמים הטיבה כו" בחשאי ובמהירות [ובתור תפלה¹⁷, שלא ב"שטורעם"¹⁸ כבפסוקי אתה הראת, שענינם הוא "פסק"¹⁷], כדי להקדים ככל האפשרי ה"שטורעם" דאמירת הפסוק "ופרצת גו' ונברכו כך כל משפחות האדמה ובזרעך"¹⁶.

י. על פי מנהג חב"ד בשנים האחרונות מוסיפים לאחרי זה הפסוק "והי' זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך" [ג' פעמים¹⁹].

יא. בהקפות דיום שמחת תורה [ש]נוהגים להקיף הטיבה שלש וחצי פעמים (ולא שבע פעמים) ככליל שמחת תורה כליל שמיני עצרת²¹.

רוקדים עם הספר תורה כפי שמעוטרים עם ה"כתרים"

יב. רוקדים עם התורה כולה וביחד עם ה"כתר תורה", כ"מנהג ישראל תורה היא" שרוקדים עם ספרי התורה כפי שמעוטרים עם ה"כתרים" שנעשו מכסף וזהב²².

שמחה גם בבתיים

יג. ידוע המנהג בקהילות ישראל שבשמחת תורה היו הולכים ומסבבים בכתים פרטיים, מבית לבית, ובכל בית היו אומרים "לחיים", טועמים מיני מזונות כו', ומנגנים ניגון שמח, עד לריקוד כו'²³.

יד. בימינו²⁴ אלו שלא רואים מנהג זה בפועל ממש - לא נשתנה בעצם הענין, [ש]ענין זה ישנו גם כיום, אלא, בצורה שונה - שבמקום ללכת לבתים הפרטיים, באים כולם - למקום אחד, מקום קדוש, בית הכנסת ובית-המדרש²⁴.

טו. במוצאי שמחת תורה מכריזים "ויעקב הלך לדרכו"²⁵.

ובפרט... וכמ"ש אדמ"ר חזק בסידורו קודם הקפות "וגם כי עשה כן בבה"כ שלו אם הולך לבה"כ אחר שלא נמרו ירנו וישמח ג"כ עמהם"²⁶.

14) ראה גם ד"ר תשרי בעת ה"יחידות" תנ"א התועדויות ע' 228: "ובזה גופא בהדגשה ג' פעמים כמנהג חב"ד לערוך הקפות ג' פעמים, מנהג שנקרא בסידור אדמ"ר "מנהג ותיקין" כו'. ועוד.

15) ש"פ נ"ל תשנ"ב התועדויות ע' 221 הערה 62: "לאחרי ולי' הנתינת כח (בכח) דשבת שובה... ודיה"כ"פ (שבסימוני מכריזים "הוי' הוא אלוקים" ז"ל). ובש"ה"ג להערה 62: וגם בשמ"ע ושמ"ח" (הקליטה דכל עניני חג הסוכות שבו מתגלים עניני ר"ה וי"ה"ט), שלפני הקפות מכריזים הפסוק "אתה וכו'".

16) שיעת יום שמחת תורה תש"נ: "ומזה באים לפסוקי ה"ז בפסוקי "אתה הראת" שאומרים לפני הקפות "כי מציון תצא תורה דבר ה' מירושלים", תיכף ומיד ממש. ולאח"כ מסיימים "אב הרחמים הטיבה כו'".

17) ראה שיעת ליל שמחת תורה לפני הקפות תש"ב - שיעות קודש ע' 200: "ואח"כ מוסיפין "אב הרחמים" בתור תפלה (נוסף על אמירת הפסוקים שלפני זה, שענינם הוא "פסק", ולא תפלה".

18) ליל שמחת תש"נ התועדויות ע' 184: ולאחרי הפסוק האחרון מוסיפים ואומרים (אף שלא ב"שטורעם" כבפסוקי אתה הראת) "אב הרחמים וכו'".

19) ראה שיעת ליל שמחת תורה לפני הקפות תש"ב - שיעות קודש ע' 200: "וכמנהג חב"ד שלאחר מכן מוסיפים: [להתחיל ל"כ אדמ"ר שליט"א לומר דפסוקי הקפות הידוע]: "והי' זרעך... [ולאחרי אמירתו ע"י כל הקהל, אמרו ל"כ אדמ"ר שליט"א פעם שלישית]: וכו'".

20) משיחת ליל יום שמחת תורה תש"נ - התועדויות ע' 211. וראה שם ע' 226. ראה שיעת יום שמחת תורה תש"נ - התועדויות ע' 235-6: "ומזה באים לפסוקי ה"ז בפסוקי "אתה הראת" שאומרים לפני הקפות "כי מציון תצא תורה דבר ה' מירושלים", תיכף ומיד ממש. ולאח"כ מסיימים "אב הרחמים הטיבה כו' בחשאי ובמהירות, כדי להקדים ככל האפשרי ה"שטורעם" דאמירת הפסוק "ופרצת גו' ונברכו כך כל משפחות האדמה ובזרעך".

21) משיחת ליל יום שמחת תורה תש"נ - התועדויות ע' 208: "שבזה מודגש שפועלתן של ישראל בענין ההקפות אינה אלא "מחצית" בלבד ("חצי" משבע הקפות), ואילו ה"מחצית" השני' דהקפות נעשית ע"י הקב"ה (ע"ד וברובת הענין ד"מחצית השקל", שפועלתן של ישראל היא "מחצית" בלבד, וה"מחצית" השני' נעשית ע"י הקב"ה ובצירוף שניהם נעשה "שקל הקדש").

22) משיחת יום שמחת תורה תש"נ - התועדויות ע' 234. ליל שמחת תורה תשמ"ח - התועדויות ע' 301.

24) ליל שמחת תורה תשמ"ח - התועדויות ע' 301: "...להעיר שגם בימינו אלו... לא נשתנה בעצם הענין, אלא בצורה בלבד... באים כולם... האנשים והנשים והטף"... ובפרט בנר"ד, ביה"כ"ס וביה"מ"ד של ל"כ מר"ח אדמ"ר נשיא דורנו, ושמונים בשמחת התורה כולם יחדיו.

25) ש"פ בראשית תש"נ התועדויות ע' 308-10: "חודש תשרי הוא "מרוגה במועדו", שלכן, מערב יוה"כ אין אומרים תחנון עד סימונו של חודש תשרי, ובמשך כל חודש תשרי עיקר עבודתו של יהודי בעניני קדושה.

טז. בארץ ישראל מוסיפים, כמנהג אנ"ש הקפות שניות, שהשמחה בהם היא למעלה מהשמחה בהקפות שלפני זה, ע"ד ההוספה שבשמחת תורה לגבי שמיני-עצרת, כמנהג ישראל, שהשמחה בשמחת-תורה היא שלא-בערך יותר מהשמחה דשמיני עצרת²⁶.

להמשיך את תשרי על ובכל השנה כולה

יז. ביום שמחת תורה, סיום וחזרתם כל מועדי חודש תשרי, על מנת להמשיכם בעבודה ד"ויעקב הלך לדרכו" על ובכל השנה כולה צריך להיות הדגשה יתירה ע"ד ענינה המיוחד של שנה זו, "שנת נסים", נס הגאולה האמיתית והשלמה²⁷.

יח. [לכן], היציאה לעבודה בעניני העולם חדורה בהידיעה וההכרה שהעולם מצד עצמו הוא במעמד ומצב ש"לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה", כפי שמתגלה (על ידי מעשינו ועבודתינו) בנס הגאולה על ידי משיח צדקנו²⁷.

יט. ובאותיות פשוטות - [ש]עבודתו של יהודי [צריך להיות] חדורה בדיעה שמיח צדקנו בא תיכף ומיד, "היום" ממש, וביחד עם זה, אין זה בסתירה לעבודה מסודרת כפי שמתחייב מצד גברי העולם - כיון שהעבודה היא לגלות את המציאות האמיתית דהעולם עצמו²⁸.

נהוג להזכיר ולעורר על קרן השנה וחת"ת

כ. נהוג לעורר ולהזכיר בשמחת תורה אודות "קרן השנה", אשר, עם היות שנמצאים כבר לאחרי ראש השנה, הרי, מכיון שזוהי קופה כללית, נותנים ממנה גם עבור אלו שיתרמו בימים שלאחרי זה²⁹.

כ. כמה וכמה נתנו כבר עבור "קרן השנה", כפי שידועים מאלו שנתנו לכאן אף שאין זה ענין עיקרי ותבוא עליהם ברכה, שהרי, כל הזרזי קודם לברכה³⁰.

כא. יש לעורר ולהזכיר גם אודות השיעורים השונים לכל נפש, שיעורי חת"ת, כנהוג בכל שמחת תורה³¹.

משא"כ חודש מרחשון הוא בצקה ההפכי שאין בו ימים טובים (מלבד ראש חודש, אלא ש"ח ה"ע בפ"ע כו'), ובו מתחילה העבודה בעניני העולם, כמודגש בשמו מרחשון, מלשון "מר מדל" טפת הגשמים, ע"ש התחלת תקופת הגשמים, שבהם תלוי העבודה דחרישה חריעה כו'... והוא תוכן ההכרה "ויעקב הלך לדרכו" בסימונו של חודש תשרי "ויעקב" דוקא, כי, השם "ישראל", שם המעלה, קשור בעיקר עם העבודה בעניני קדושה, ואילו "יעקב", מלשון עקב, מורה על הידיעה לעסוק בעניני העולם, והוא גם הידיק "ויעקב הלך לדרכו", דרך שלו, שזוהי העבודה בעניני העולם שמתחילה בחודש מרחשון.

יש לקשר זה עם פתגם ל"כ מר"ח אדמ"ר נשיא דורנו שבחודש תשרי קונים ה"סחורה" עבור כל השנה כולה, ובחודש מרחשון, ששמחת ה"סדר ד"ויעקב הלך לדרכו", "פאקט מען פאנאנדער" ה"סחורה" שהיתה "פארפאקט" במשך חודש תשרי.

ובפרטיות יותר - יש בזה כמה שלבים ודרגות... ולאח"כ ניתוסף עוד יותר בחג הסוכות, עד לשמ"ע, שבו משתקפים ובאים בקליטה בפנימיות כל עניני ר"ה, וניתוסף עוד יותר באופן של פריצת גדר ביום שמחת, והערה 62: ובארץ ישראל באותו יום, ולכן, במוצאי וכו'.

וראה ש"פ בראשית תש"נ הערה 1 - התועדויות ע' 284: "וראה לק"ש (חט"ו ע' 259 ואילך. ח"כ ע' 266 ואילך. 556. ש"פ), שיש כמה מדרגות ושלבים בהעבודה ד"ויעקב הלך לדרכו". ובפרטיות: לאחרי תק"ש ב"ה (ע"פ פירוש השלכות ב"שנה שרשה מתחלתה מתעשרת בסופה", ש"ממעשרת" היא לאחרי תק"ש), במוצאי יוה"כ"פ (המשך וככה תר"ז רפ"א), במוצאי שמחת, במוצאי שבת בראשית, ב"ח חשון, לאחרי ר"ח חשון (כי ר"ח אינו יום המעשה), לאחרי ז' חשון.

26) יום שמחת תורה תש"ב - שיעות קודש ע' 206.

27) משיחת ליל יום שמחת תורה תש"נ - התועדויות ע' 212.

28) משיחת ליל יום שמחת תורה תש"נ - התועדויות ע' 213: "כפי שנאמר לישראל שכעשנו לעם, במתן-תורה: "אתה הראת לדעת גו' אין עוד מלבדו", שצריכים לגלות בעולם מציאותו האמיתית ש"אין עוד מלבדו".

29) משיחת יום שמחת תורה תשמ"ט - התועדויות ע' 246: "ע"ד שמינינו במחצית השקל שנתורמים גם על הענין לגבות".

30) שבת בראשית (ב) המשך לשמחת תשמ"ח - התועדויות ע' 363: "קרן השנה", מתחיל כבר ב"ה, כידוע ומפורסם, ואכן, כמה וכמה כו'".

31) משיחת יום שמחת תורה תשמ"ט - התועדויות ע' 246. להעיר משיחת יום שמחת תורה תש"ב - שיעות קודש ע' 212: "...ולכול ובמיוחד - ההחלטה דאמירת חול"ת, שכן ביום זה מתחילים מחדש את השיעור חומש מ"ב ראשית ברא אלקים גו'... בעמדתו עתה בהכנה לברית-המזון - יש להזכיר עוד הפעם אודות שיעורי חול"ת". שם ע' 213: "לפני הסיום יש להזכיר עוד הפעם אודות שיעורי חול"ת". שם ע' 214: "לאחרי ברכת המזון נעמד ל"כ אדמ"ר שליט"א מלא קומתו ואמר: להזכיר עוד הפעם בנוגע לשיעורי חול"ת כו'".

מוקדש לכ"ק אדמ"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אתרו ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"פ פ' ויגטר, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פיגא שרה באישיתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד